

tegang, gennem hvilken de ere komne til det samme Resultat, som han er kommen til, men dette synes det mig, han ikke gjorde. Om Sagen er kommen frem af den ene eller af den anden Grund, om den er kommen frem, fordi der er Røre eller tiltrods derfor, skulde jeg mene, kunde ligge ganske udenfor det Hele, men Spørgsmaalet er: Er det en Retsfærdighedshandling, en Humanitetshandling, der skal udøves, eller er det det ikke? Og da forekommer det mig, at man maa svare ubetinget et Ja. Det er ikke alene, efter hvad jeg har hørt her fremføre, i hele Udviklingen af vor Lovgivning i denne Retning, saaledes at det har været fremdraget allerede i den grundlovgivende Rigsforsamling, saaledes at det stemmer med Aanden i Lov af 1868, men det er jo tillige stemmende med — som det synes mig — den Bestemmelse i § 9 i Loven om Haandværks- og Fabriksdrift, at naar en Mand i 5 Aar har ført en hæderlig Vandel, skal han have Tilladelse til at faae Borgerkab, selv om han tidligere har begaaet Handlinger, som strede derimod. Det er mig saaledes ganske klart, at det baade er en Humanitets- og Retsfærdighedshandling at stemme for dette Lovforslag, og at det stemmer med den Fremgangsmaade, man ved lignende Leiligheder sammenligningsvis har brugt. Jeg tror nu ganske vist, at Resultatet vil blive meget ringe, det er det Sørkelige ved Sagen, men det kan jo være, at jeg kan tage feil, og da skal Ingen glæde sig mere end jeg. Derimod maa jeg maasse henstille til de meget ærede Forslagsstillere et Par Bemærkninger, som jeg dog antager, at de ville tage Hensyn til inden Sagens 2den Behandling. Det forekommer mig, at der maa være noget Arigtigt i ubetinget at give den Bestemmelse, at modtagen Fattigunderstøttelse ikke kan fordras tilbagebetalt hos den, der i de sidste 5 Aar ikke har modtaget en saadan, men at den skal anses for at være esteryiven. Hvis for Exempel en Mand, der har nydt Fattigunderstøttelse, senere bliver en hovedrig Mand eller endog blot en velhavende Mand, og han ikke vil betale Fattigunderstøttelsen tilbage, men alligevel vil udøve Valgretten, da synes det dog, at man gaar for vidt ved at give ham Tilladelse dertil. Men dette kan let rettes.

Naar det er notorisk, at han er i Besiddelse af Eenen til Tilbagebetaling, saa bør det gjøre en Forandring deri. Jeg vilde blot anføre dette, da det dog er et Moment, som har nogen Betydning. Det Andet, som jeg vil henstille til de meget ærede Forslagsstillere, er, om de ikke have overset et Tilfælde i andet Punktum under § 1 b; der staar: „Bedkommende bliver i Genhold hertil at opføre paa Valglisten, saafremt ikke Andet er til Hinder derfor“. Det er dog i og for sig klart nok, at, naar en Mand paa den Tid, da Valglistenne forfattes, ikke har nydt Fattigunderstøttelse, skal han opføres paa Valglisten, men naar han nu faar Understøttelse i Mellemtiden mellem den Tid, da Valglistenne forfattes og Valgene foregaa til Rigsdagen, og de foregaa jo en Tid efter, f. Ex. et halvt Aar efter, hvad saa? (En Stemme: Tillægslisterne!) Ja, jeg kan forstaa, at de, som ikke ere opførte paa Valglisten, skjøndt de ikke have nydt Fattigunderstøttelse i 5 Aar, kunne opføres paa Tillægslisterne; men der staar jo tillige, at Ingen kan udøve Valgret, saalænge han nyder Fattigunderstøttelse; altsaa, naar han, da Valglistenne bleve affattede, i 5 Aar ikke har nydt Understøttelse, skal han, som sagt, opføres paa Valglisten, og, naar han nyder Understøttelse i Mellemtiden forinden Valgene, skal han stryges af Valglisten; men hvem har Ret til at stryge ham af Valglisten? (Afbrydelse). Ja, hvis det er Feil fra min Side, saa lad det blive mig bevist; jeg spørger, hvem skal stryge ham, naar han staar paa Valglisten, uagtet han har nydt Fattigunderstøttelse, som maasse er ophørt Dagen før Valget? Jeg skal henstille dette til de ærede Forslagsstillere, idet jeg iøvrigt erklærer mig ganske enig med dem. Hvad det angaar, at der maa ske Forandring i Titelen, saaledes som fremhævet er, da maa jeg rigtignok tro det Samme. Jeg kan ikke forstaa, at Lovforslagets Titel og Indhold staa rigtigt i Forbindelse med hinanden; men, som sagt, dette er Ting, som kunne rettes; jeg skal iøvrigt ønske Lovforslaget al mulig Fremgang.

Rofod: Jeg skal kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøben-